

Liturgie voor de (online) open lucht viering van zondag **11 juli 2021, 6e na Trinitatis; 4e van de zomer**

Plaats: Speeltuin Kloosterplantsoen, Anna van Burenstraat, IJsselstein

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Lector: Caroline van Baal

Musici: leden van harmonie Amicitia

Thema: Ik doe het niet uit mezelf

Viering beschikbaar om:

10.00 uur op www.kerkdienstgemist.nl

Na de dienst ook beschikbaar op www.pgij.nl

Protestantse
Kerk

Protestantse gemeente te IJsselstei

- De Paaskaars brandt >>> lantaarn van de kindernevendienst
- Muziek vooraf
- Welkom door de voorganger

Goede morgen allemaal!

Hier in de speeltuin.

En jullie thuis.

Dankzij ons kerktv team kan deze dienst ook naar de huiskamers gestreamd worden.

Speciaal welkom aan ds. Irene van der Meulen. Ze nam begin januari afscheid. Toen konden er weinig mensen bij zijn. Vandaag meer. Daarom stelden we voor dat ze er vanmorgen bij zou zijn. En dat lukte.

“Ik doe het niet vanuit mijzelf.” Dat is het thema van deze viering. Overgenomen vanuit het materiaal rond het leesrooster over Johannes.

Ik zeg daar persoonlijk iets over. En ik vertel hoe Jezus daar mee omgaat. De evangelist Johannes heeft er een verhaal over.

Voor nu hoop ik op een goede dienst.

Laten we een moment stil zijn.

AAN HET BEGIN

- Toewijding door stil gebed

- We gaan staan
- Groet en Bemoediging
- We zingen: Lied 216
- We gaan zitten
- Gebed aan het begin

Here God,
 dank dat we hier mogen samen komen.
 In de speeltuin.
 In de buitenlucht.
 Open en bloot.
 Frank en vrij.
 Zomaar,
 zonder dat iemand ons dwars zit.
 Geef onze een goede dienst!
 Hier,
 met de kinderen en thuis
 en bij anderen, waar dan ook,
 buiten of binnen.
 Amen.

- Moment voor de kinderen

Stel je voor: iemand doet iets fout.
 Hoe zouden mensen reageren?
 Wat zouden ze zeggen? Wat zouden ze doen?

Jullie horen over een verhaal waarin iemand iets fout doet.
 Mensen om haar heen willen stenen naar jaar gooien.
 En Jezus? Wat doet hij?

Daarover gaat het bij jullie.

- We zingen: Kom mee naar buiten allemaal
- Smeekgebed

Here God,
 het is zo moeilijk om te geloven.
 Soms zijn de verhalen lastig.
 En kun je ze niet zomaar volgen.
 Maar ook is het niet eenvoudig
 om wat we meemaken.
 Steeds weer die dood,
 met vele gezichten,
 thuis, in het ziekenhuis,
 op straat, op de slagvelden.
 In de woestijnen
 en overstromingsgebieden
 of bij brandhaarden.
 De dood
 die zoveel ellende aanricht.
 Die zoveel mensen doet wanhopen

in verdriet en gemis.
 Die mensen bang maakt en onzeker.
 De dood die helemaal niet mooi is.
 De dood die in feite heel akelig is.
 Zo breekt de dood in bij ons.
 Plotseling. Of als een sluipend monster.
 En wat doet u er mee?
 Wat betekent het evangelie dan?
 Blijde boodschap oog in oog met de dood?
 Eeuwig leven?
 Opstanding?

O God,
 ontferm U over ons!
 Jezus Christus, ontferm U!
 Heer, ontferm U!
 Amen.

- We zingen als loflied: Lied 865:1

DIENST VAN HET WOORD

- Gebed om de opening van het Woord

Heer,
 we zijn samen gekomen
 op een plek waar van ouds
 de verhalen over u hebben geklonken.
 In het klooster hier
 klonken ooit de woorden
 en werden ze gedeeld met de omgeving.
 Vandaag klinken ze weer.
 Ze klinken nog altijd.
 Blijkbaar zijn die verhalen dat waard!
 Help ons dat te begrijpen.
 Laat ze door uw Geest ook voor ons klinken.
 En laat ze doordringen tot in onze bestaan van nu.
 Dat ze ons dragen.
 Dat ze toekomst openen.
 Amen.

- Schriftlezing: Johannes 5:19-27 (BGT)

¹⁹⁻²⁰Toen zei Jezus: ‘Luister heel goed naar mijn woorden: De Vader houdt van zijn Zoon, hij laat zijn Zoon alles zien wat hij doet. Uit zichzelf kan de Zoon niets doen. Maar hij ziet wat de Vader doet, en hij doet dan precies hetzelfde. Hij zal nog grotere wonderen doen dan hij tot nu toe gedaan heeft. Jullie zullen verbaasd zijn!

²¹Want de Vader laat mensen opstaan uit de dood en hij maakt hen weer levend. En net zo maakt de Zoon mensen weer levend als hij dat wil.

²²De Vader zal niet zelf rechtspreken over de mensen, maar hij laat de Zoon rechtspreken. ²³Dan zullen alle mensen de Zoon eren, net zoals ze de Vader eren. Als je de Zoon niet eert, eer je ook de Vader niet. Want de Zoon is gestuurd door de Vader.’

²⁴Jezus zei verder: ‘Luister heel goed naar mijn woorden: Iemand die mijn boodschap aanneemt en gelooft dat God mij gestuurd heeft, die krijgt het eeuwige leven. Hij zal niet veroordeeld worden. Hij is niet meer in de macht van de dood, maar hij zal voor altijd leven.

²⁵Luister heel goed naar mijn woorden: Er komt een nieuwe tijd, en die is nu al begonnen. Mensen die in de macht van de dood zijn, horen de stem van Gods Zoon. En als ze naar hem luisteren, zullen ze voor altijd leven. ²⁶Want net zoals de Vader leven geeft, zo kan ook de Zoon leven geven. Die macht heeft de Vader aan zijn Zoon gegeven. ²⁷De Zoon is rechter over alle mensen. Hij beslist over dood en leven. Want hij is de Mensenzoon.

- We zingen: Lied 146A: 1, 4 en 5

- Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

“Ik doe het niet vanuit mijzelf.”

Zo sta ik hier ook als voorganger. Ik heb thuis in het gezin van mijn ouders kennis gemaakt met het christelijke geloof. Dat was in een mix van twee verschillende achtergronden. Van de Gereformeerde Bond in de Hervormde Kerk en van de volgers van ds. Pauwe. Ik ging naar de zondagsschool en de kerk. Daar voegde ik als tiener zelf nog de invloeden van de jongerenbeweging Youth for Christ bij.

Ik ging theologie studeren in Utrecht. Die mengelmoes in mijn geboortekomgeving boeide me. En ik hield van het omgaan met mensen.

Het geloof bleef me vergezellen. Ik deed in Utrecht belijdenis van het geloof. En gaandeweg de studie besloot ik ook om predikant te worden. Dat gebeurde niet via een droom in de nacht of via een andere ingrijpende gebeurtenis. Maar geleidelijk. En achteraf terugkijkend, zeg ik: *“Ik werd geroepen.”*

Zeker, mijn ouderlijke christelijke gezin speelde mee. De talenten die ik had voor leren. De studie en de kennis die ik vergaarde. En het zich ontwikkelende, groeiende geloof.

Toch zeg ik samenvattend: Het was een geschenk van God. Ik voel me geroepen en geïnspireerd door God. En daarom zeg ik ook: *“Ik doe het allemaal niet vanuit mijzelf.”*

Daar zeg ik wel wat mee. Het kan heel onbescheiden klinken. Of zelfs vals bescheiden. Wat je kunt je geloof zomaar vanuit je zelf vormgeven. Uit eergevoel, om bevestiging te krijgen, om macht uit te oefenen, om in de kijker te staan, om...

En tegelijk vertrouw je er wel op: wat je doet als voorganger; wat je doet als christen, doe je ook niet allemaal vanuit jezelf, maar vanuit God.

“Ik doe het niet vanuit mijzelf.”

Zo zegt Jezus het ook. Dat maakt, dat ik nog voorzichtiger moet zijn als ik die woorden op mij zelf betrek.

Maar hoe komt Jezus erop? Wat Caroline heeft gelezen is een deel van het antwoord van Jezus op de kritiek die hij kreeg. Hij verdedigt zich tegen de verwijten die hem gemaakt zijn.

Wat is er gebeurd? Vorige week zondag hebben we daar in de kerk bij stil gestaan. In het kort: Er is een man die al 38 jaar chronisch ziek is. Mogelijk is hij verlamd. Hem overkomt een aangrijpende ervaring: Iemand die bijna heel zijn leven ziek is geweest; die almaar wacht op een wonder, maar de pech heeft dat niemand hem helpt – zo iemand krijgt zijn leven terug doordat Jezus hem ziet en aanspreekt. En hem geneest. Zijn hele leven kantelt op dat moment. Voor die man heel letterlijk: van horizontaal naar verticaal. De verlamming wordt doorbroken, het leven gaat stromen. Het is een ontmoeting met God. In Jezus raakt voor die mensen de hemel de aarde aan en wordt alles nieuw. Die ervaring hebben later ook meer mensen in de christelijke gemeenschap opgedaan.

De man uit Johannes 5 loopt het leven in met onder zijn arm het matje waarvan hij achtendertig jaar niet had kunnen opstaan. En dan wordt hij erop aangesproken dat dat niet mag op sabbat, een

matje dragen. Vanuit de geldende uitleg en gebruiken is dat nog correct ook, maar tegelijk is het een totale miskenning van de bevrijding die zojuist heeft plaatsgevonden. Jezus wordt er op aangesproken,. Tegenkrachten worden actief. Jezus moet zich van zulk bevrijdend handelen onthouden wanneer het sabbat is.

Jezus verdedigt zich. En dat is nog aardig ingewikkeld ook. Ik probeer het kort uit te leggen. Genezen op de sabbat – daar is misschien nog wel overheen te komen. Net zoals er bij ons discussies zijn over wat wel en wat niet op zondag kan, zo spelen er ook pittige discussies rond de invulling van de sabbat. Het zit hem vooral in de opmerkingen die Jezus maakt, dat hij geneest in nauwe verbondenheid met God de Vader. Dat hij het kan en mag doen op gezag van God. Alles wat hij doet en zegt, komt niet uit hem zelf. Maar het komt uit God. Hij is ooggetuige van God zelf. En helemaal afhankelijk van God. Hij spreekt en handelt zoals hij de Vader heeft zien doen. En weerspiegelt zo God. Hij gaat niet op de plek van God staan, maar blijft afhankelijk van God. En toch kan en mag hij het doen op gezag van God. Daar hebben de tegenstanders grote bezwaren. Ze zien toch dat Jezus zichzelf als mens te veel vereenzelvigd met God. *“Ik doe het niet vanuit mijzelf.”* Dat is niet zomaar bescheidenheid. Of ondergeschiktheid. Meer zó: als Jezus spreekt en handelt, horen en zien we God.

Ik wil verder vooral stil staan bij wát Jezus dan doet. In vers 24 en 25 komt de kern daarvan naar voren. Het hart van woord en werk van Jezus, en dus van God. Of van God en dus van Jezus. Er komt een nieuwe tijd. Nee, sterker nog: Die tijd is nu al begonnen. Vandaag, dit moment. (25) *“Mensen die in de macht van de dood zijn, horen de stem van Gods Zoon. En als ze naar hem luisteren, zullen ze voor altijd leven.”* En ook zegt Jezus: (24) *“Iemand die mijn boodschap aanneemt en gelooft dat God mij gestuurd heeft, die krijgt het eeuwige leven. Hij zal niet veroordeeld worden. Hij is niet meer in de macht van de dood, maar hij zal voor altijd leven.”*

Eerst iets over dat oordeel. Dat roept hel en verdoemenis op. Velen, vooral ouderen, kregen dat over zich heen. Bangmakerij om je tot geloven te bewegen. Ik denk dat het niet helemaal werkt. En eerder afstoot. Maar aan de andere kant: er zijn dingen die niet goed zijn of gaan. En er zijn dingen die wel goed zijn of gaan. Je kunt niet alles aan de goedwillendheid van mensen zelf overlaten. En dat moet dan ook gezegd worden. Anders maakt het geen moer uit wat je doet. En een oordeel kan hoop en toekomst zijn voor de slachtoffers van het foute. Kan een einde betekenen aan hun ellende.

Gelukkig gaat het hier om oordelen door Jezus, door God. En dat maakt wel wat uit als je kijkt naar wat hij gezegd en gedaan heeft. Dan kan het echt wel heel positief uitpakken. En voor veel meer mensen dan wij voor mogelijk houden!

Dan iets over het positieve waar het om gaat. Waar nodigt God, Jezus ons voor uit? Dat is het horen én luisteren naar de stem van God. Naar wat God door Jezus zegt en doet. Dat is daarop vertrouwen. Er geloof aan geven. Het in je denken en doen, in je woorden en daden laten leven; het je eigen maken en uiten.

En dan, wat betekent dat dan? Je zult voor altijd leven. Je krijgt het eeuwige leven. Dat is niet een altijddurend leven. Een leven zonder einde. Het is ook niet een leven dat je pas krijgt als je biologisch gestorven bent. Als onze aardse levenstijd is opgehouden en je je laatste adem hebt uitgeblazen.

Eeuwig leven is er nu al, benadrukt Johannes. Als je je laat raken door de woorden en daden van Jezus; als je hem vertrouwt – dan is er al sprake van eeuwig leven. En dat kan dus nu al zijn. Eeuwig leven is meer een kwalitatief begrip. Het is gevuld leven, gevulde tijd. Gevuld met de verhalen van God die Jezus heeft uitgeleefd en voorgeleefd. Gevuld met het zien van God dichtbij. Gevuld met geloof.

Dankzij Jezus hoef je niet bang te zijn voor oordelen. Hoef je ten diepste niet bang te zijn voor sterven en doodgaan. In verbondenheid met Jezus mag je leven.

Ik heb geen idee hoe dat er allemaal uit ziet. Werkelijk niet. Ik zie er nu wel wat van. Nu ik nog leef. Dan zie ik het om mijn heen in mensen en verhalen van mensen. Hoe God daar door heen schemert, of beter: hoe God daar door heen oplicht. Dan zie ik het nieuwe leven. Als iemand die ligt weer kan opstaan. Als iemand die krom is en gebogen weer overeind komt en rechtop verder gaat.

Maar ik weet niet hoe het er uit ziet als ik fysiek gestorven ben. Hoe is het dan?

Johannes benadrukt dat de relatie van God met ons van voor de dood, ook na de dood verder gaat. Daar zit geen knik. Onze verbondenheid met God, zoals die door Christus is gered en vernieuwd, kan zelfs door de dood niet meer ongedaan worden gemaakt.

Jezus zegt: als je in mij gelooft, dan ben je “... *niet meer in de macht van de dood, maar hij zal voor altijd leven.*”

Leven, daar komt lichamelijk en biologisch gesproken een keer een einde aan. Vroeger of later. Maar God blijft met Jezus trouw tot over, tot voorbij de grens. Dat is eeuwig leven, van nu tot later.

Voor mij is het zo wel genoeg dat te weten. Nou ja, dat te geloven. Ik doe het niet vanuit mezelf.

Amen.

- Meditatief moment: muziek
- We zingen: Lied 657:1, 2 en 4

DIENST VAN HET ANTWOORD

- Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed

Voorbede:

Geloof, vertrouwen
Leven, eeuwig leven

(Geest van opstandingheid)

Kom in ons midden,
Geest van opstandingheid,
die ons de moed schenkt
om in te gaan
tegen alles wat kleineert,
tegen alles wat het uitzicht ontnemt,
tegen alles wat misbruikt en schendt,
tegen alles wat onvrede brengt.

Kom in ons midden,
Geest van opstandingheid,
die de ons kracht geeft,
om mee te werken
aan alles wat gerechtigheid bouwt,

aan alles wat tranen droogt,
aan alles wat leven bevordert,
aan alles wat strijdt tegen de dood.

Kom in ons midden,
Geest van opstandigheid,
die ons leert geloven
in alles waarin liefde woont,
in alles wat kloven overbruggt,
in alles wat verzoening brengt,
in alles wat Christus de mensen heeft geboden.

(Alfred C. Bronswijk, *Rakelings nabij*, p. 85)

Ziekte

Huwelijk

Stil gebed

Het Onze Vader

Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw Naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede
gelijk in de hemel also ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van u is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.
Amen.

- Delen van de bloemengroet
Bloemist LiLa brengt deze bloemengroeten naar

- De kinderen komen er weer bij
- Inzameling van de gaven:
- 1^e collecte: Het vergeten kind. Vakanties voor kinderen en gezinnen waar het even moeilijk gaat.
toelichting
- 2^e collecte: College van Kerkrentmeesters

Omdat we niet kunnen collecteren in de eredienst vragen we u om uw collecte digitaal bij te dragen. We doen dat in het volle besef van onzekerheden bij gemeenteleden, ook op financieel gebied. Twee manieren om uw bijdrage te doen:

- U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het College van Diakenen: NL43 RABO 0159 278 325 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente IJsselstein
- U kunt bijdragen via deze QR code.

Wij danken u van harte voor uw gift!
 Namens het College van Diakenen en het College van Kerkrentmeesters:
 Jannie Schimmel en Daniëlle van den Houten.

AAN HET EINDE

- We zingen: slotlied (staande): Lied 634
- Uitzending en Zegen

De Levende zal voor je zijn
 om je de weg naar vrijheid te wijzen.
 De Levende zal achter je zijn
 om je rug te sterken zodat je rechtop zult gaan.
 De Levende zal naast je zijn
 als een vriend, een vriendin aan je zijde.
 De Levende zal om je zijn
 als een haag van bescherming.
 De Levende zal in je zijn
 en je voeden met erbarmen..
 Zo zegene ons de Levende,
 vandaag, morgen en tot in eeuwigheid.
 Amen.

- We zeggen samen: *Amen!*